

## IBRA bestaat 50 jaar

Op 24 januari 1949 werd in Engeland de Bee Research Association, de BRA opgericht. In 1975 werd daar het woord International aan toegevoegd en werd het IBRA. De IBRA wil een organisatie zijn waar vanuit de hele wereld alle informatie over bijen, zowel praktisch als wetenschappelijk, maar ook commercieel, bij elkaar gebracht wordt en waar deze beschikbaar is voor alle wetenschappers en bijenhouders. Daarmee heeft de IBRA een belangrijke bijdrage geleverd aan de ontwikkeling van de bijenhouderij in derde wereldlanden. Vanaf 1950 geeft de IBRA het tijdschrift Bee World uit. Sinds 1950 worden onderzoeksresultaten en nieuwe ontwikkelingen gepubliceerd in Apicultural Abstracts en Journal of Apicultural research.

De IBRA heeft in al die jaren vele boeken uitgegeven en aan de uitgave van anderen meegewerkt. Daar zijn beroemde boeken bij zoals 'The pollen loads of the honeybee' door Dorothy Hodges en 'Anatomy and dissection of the honeybee' door H.A. Dade. Zo moeilijk als het in de begintijd van de IBRA was om een overzicht te hebben over hetgeen er wereldwijd op het gebied van bijen gebeurde, zo gemakkelijk is dat met de huidige technologie geworden. De IBRA kent momenteel grote financiële problemen en haar toekomst is onzeker. Maar wat er in de toekomst ook met de organisatie gebeurt, ze was een halve eeuw lang een geliefde instelling die een brug heeft geslagen tussen het einde van de tweede wereldoorlog en de huidige snelle, wereldwijde informatie verspreiding.

Bron: *Bee World*, 1998, no.4

## Bestrijding Amerikaans vuilbroed

Het vernietigen van besmette bijenvolken is de beste maatregel om Amerikaans vuilbroed te bestrijden. Dit is echter zo'n ingrijpende maatregel dat we ons soms afvragen of hij zijn prijs wel waard is. Het volgende praktijkvoorbeeld laat het nut hiervan duidelijk zien. Een jonge imker uit Nieuw Zeeland nam zijn vaders bijenstand over met 2.500 volken. Het bedrijf was enkele jaren lang enigszins verwaarloosd. Er waren nogal wat volken met uitbraken van Amerikaans vuilbroed. Het eerste jaar dat de jonge imker in dit bedrijf werkte verbrandde hij 200 met AVB besmette volken. Een zware slag voor een beginnend bedrijf. Het tweede jaar moest hij 50 volken opruimen en het derde jaar nog slechts 2. Zijn imkerij was inmiddels gegroeid tot 3000 volken.

Bron: *American Bee Journal*, november 1998.

## In kaart brengen van bijenstanden

De landelijke bijenhoudersvereniging van de Duitse deelstaat Hessen heeft voor deze deelstaat in kaart gebracht waar de 8000 Hessische bijenstanden en de daarbij behorende aantallen bijenvolken te vinden zijn. Dit gebeurde met een digitaal landkaartensysteem (GIS). De benodigde gegevens werden door de plaatselijke verenigingen aangeleverd. Het ging daarbij niet alleen om plaats en aantal, maar ook om gegevens als honingopbrengst, bijenziekten en rassen waarmee geïmkerd werd. Het resultaat is een landkaartensysteem waarop men gegevens kan aflezen over bijendichtheid, flora en honingopbrengst in een bepaald gebied. In geval van een besmettelijke bijenziekte is snel te zien waar andere bijenstanden zijn die in een onderzoek betrokken moeten worden. Ook kan men zien waar de bijendichtheid te groot is en waar nauwelijks bijen te vinden zijn. Op het onderstaande internetadres zijn meer gegevens te vinden: <http://stud-www.uni-marburg.de/~Himmel/>  
Bron: *ADIZ*, januari 1999.

## Zuivere bijenwas

Een Duitse imker gebruikte sinds 1986 geen chemische bestrijdingsmiddelen meer voor de varroabestrijding. Sinds 1991 maakte hij kunstraat van bijenwas uit zijn eigen imkerij. Hij wist dat zijn was waarschijnlijk residuen van bestrijdingsmiddelen zou bevatten uit vroegere kunstraat aankopen. In deze imkerij werd de wasvoorraad alleen maar groter met was van de eigen bijen. De imker hoopte dat op deze wijze een belangrijke verdunning van de residuen in de was zou optreden. Toen hij dat in 1996 liet onderzoeken, bleken coumaphos (Perizine) en broompropylaat (Folbex) nog ruim aanwezig. Perizine had hij zelf voor het laatst gebruikt in 1986 en Folbex in 1981. De gevonden residuen had hij dus binnengehaald met de aankoop van kunstraat tot 1991. Sinds het onderzoek van 1996 verwijdt hij de oude was. In een wasmonster dat hij in 1998 voor onderzoek aanbood waren geen residuen meer aantoonbaar. Dit bericht toont aan dat residuen hardnekkig in de waskringloop blijven en slechts te verwijderen zijn door oude was in te zetten voor de kaarsenproductie. Onderzoek heeft aangetoond dat het branden van deze kaarsen geen gevaarlijke stoffen in het milieu brengt.

Bron: *Deutsches Bienen Journal*, februari 1999.